

Een mooi en gelukkig 2014 met vrede in uw hart.

Geen brug te ver?...Geen berg te hoog!

Een van de uitspraken die wij doen als het gaat om uitdagingen die onoplosbaar lijken. Voor de vrouwen die chirurgische behandeling was beloofd en die soms al jaren met een onoplosbare aandoening worstelen was de brug niet te ver! Ze waren er! Waar waren wij???

Na een jaar van voorbereiding op het 4e kamp Cure and Care, het screenen van vrouwen, het opleiden van begeleiders, de inzet van Nederlandse team, het verwerven van fondsen, de oproepen in Nepal zelf, het plannen van het Nederlandse en Nepalese team, waren wij klaar voor de start en uitdaging; toen de verkiezingen in Nepal tot een paar ongenueanceerde veranderingen met een enorme onoverzienbare impact leidden.

Met onmiddellijke ingang (oktober 2013) mochten Medici niet meer geregistreerd worden op een touristenvisum! Een werkvisum bleek alleen toegankelijk voor in het land verblijvende Medici die een langwerkend contract hebben.

Een ramp voor alle korte termijn artsen! Niet geregistreerd betekent, geen werkvisum en dus niet werken. Zo kregen de vrouwen van de ingeplande operatielijst een naar bericht. En alhoewel alle andere activiteiten van Cure en Care normaal doorgang vonden, gingen er geen Nederlandse gynaecologisch chirurgen en geen anesthesisten mee naar Nepal.

De teleurstelling was groot voor alle partijen. Maar een brug te ver is nog steeds geen berg te hoog en in Besisahar startten we zo snel mogelijk met zoeken naar de beroemde speld in de hooiberg.

NIEUWSBRIEF

Een Nepalese gynaecologisch chirurg die in staat was en bereid wilde zijn het chirurgisch gedeelte van het kamp over te nemen en uit te voeren.

En die hebben we gevonden!!!! In Tansen, United Missions to Nepal Hospital, een missie ziekenhuis dat in vroeger tijden ondersteund werd door onze Stichting, bracht nu de oplossing in de vorm van... Savanna Sharma. Niet alleen was Savanna Sharma bereid te komen en de wachtlijst van operaties te starten. Zij paste haar tarief aan, verlaagde dit voor de omstandigheden. Ook veranderde zij haar schema en gaf daarmee de fysiotherapie studenten een kans om die ten minste één "life" operatie mee te maken. Een voorwaarde om hun studiepunten te verkrijgen voor het blok Woman Health care. Ons diepe respect voor deze arts die zelf in vroeger tijden heeft ervaren hoe moeilijk het in Nepal is om te studeren, hoe moeilijk het is om dat als vrouw te doen en hoe vreselijk moeilijk het is om dan ook nog te specialiserenZij hoorde van onze problemen, stapte in een Nepali bus (7 uur)!! En kwam...

En zo startten we het chirurgisch kamp, enige dagen later dan gepland en in een andere volgorde, maar wel met de belofte en de wetenschap dat alle vrouwen van de lijst de aan hen beloofde operatieve ingreep konden ondergaan .

Door u, lieve vrienden, is financieel deze actie mogelijk gemaakt en hebben wij de uitvoering van 60 operaties kunnen plannen.

Wij danken u voor uw bijdrage en alle mooie gebaren en emotionele ondersteuning in 2013 ervaren en hopen dat u opnieuw in 2014 ons werk dat nu grotendeels in Nepalese handen is, zult ondersteunen, zodat wij met eer kunnen zeggen...geen berg te hoog, geen dal te diep.

You never walk alone!

Een mooi nieuw jaar, bedankt
Mariet

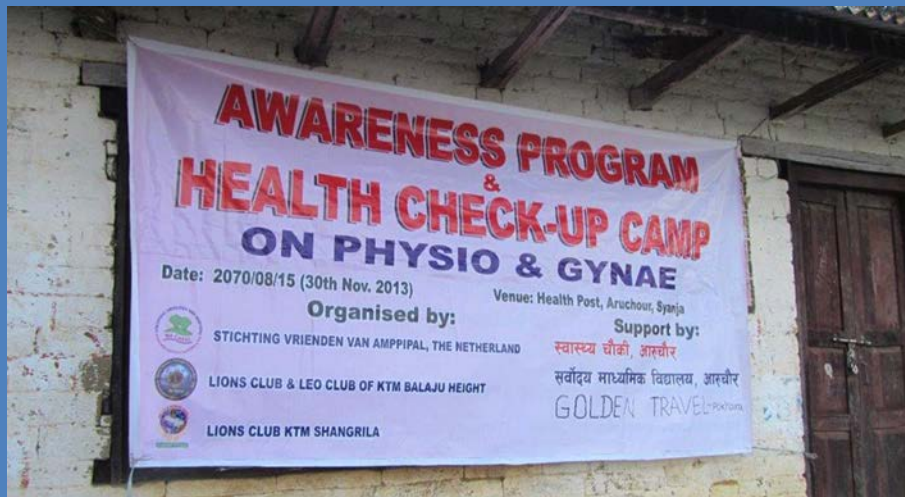
Many women in Nepal suffer from Uterovaginal Prolapse and in most cases cannot receive the necessary treatment. Lamjung Community Hospital is a rural hospital where there are no available gynaecologists and Mariet Mulder's run NGO opened up this opportunity for me to be a part of the elimination of their long-held sufferings. This NGO service not only directly helps through surgery but also is involved in the prevention through physiotherapy. I very much appreciate the time,

energy and effort put in by such organisations into supporting the people of Nepal, and I would like to continue being a part of this team. Dr. SAVANA SHARMA

NIEUWSBRIEF

Wij zijn blij u te kunnen melden dat LION's Club Shangrila Kathmandu en LIONS club Kathmandu 361 en de jongeren LEOs zich hebben opgeworpen als beschermer en sponsor van de screening en voorlichtingscursussen in vergelegen gebieden!

Wij zien dat steeds meer Nepalezen die hoger opgeleid zijn hun verantwoordelijkheid nemen in de bijdragen tot ontwikkeling van het land, en met name het realiseren van Medische toegang voor minder bedeelden.

In Kathmandu hebben zij ons in een kleine privé kliniek ruimte aangeboden zodat wij van daaruit kunnen organiseren en screenen indien nodig en wenselijk!

Zij zorgen voor de nodige medische toelatingspapieren, de accommodatie, en vragen de Nepalese medici belangeloos mee te werken.

Het Nepalese/en nog een beetje Nederlandse team van Cure and Care

NIEUWSBRIEF

KUSM Grote doorbraak voor de Stichting

Kathmandu Medical Science University-Duhlikel erkent Woman Health Care cursus als verplichte leerstof voor Bachelor studenten physiotherapy! In september oktober 2014 zullen de eerste, in de geschiedenis van Nepal, Bachelor studenten Physiotherapy afstuderen!

Onderdeel van de verplichte lesstof is de cursus Woman Health Care die binnen onze Stichting ontwikkeld is en gedoceerd wordt door Sunita Luitel/Rejina Giri /Gerda Nelles en Mariet. De studenten kwamen met een busje dat met 13 studenten en een verpleegkundige behoorlijk volgeladen was...gezien de normale drukte op de A one en only one arriveerden ze in Besisahar om 7 uur s'avonds. Tien uur reizen om de 150 km van Kathmandu naar Besisahar te overbruggen. De cursus besloeg 5 dagen en de studenten logeerden in het gebouw waar wij ook een onderkomen hadden gevonden. Het was verbazingwekkend hoe intensief deze mensen met hun studie bezig zijn. Voor hen was deze cursus heel belangrijk maar ook een beetje vakantie ,want in het Universitaire systeem gaat het er heel anders toe. Luisteren is de boodschap en gedichteerde stof moet letterlijk worden gereproduceerd of wordt anders fout gerekend. Een van de studenten die verleden jaar aan het vrijwilligerskamp deelnam en daar geen toestemming voor had, poetste als straf een maand het kantoor van zijn supervisor.

NIEUWSBRIEF

Rejina onze medewerker en nu eerste jaars student, moet twee weken ramen lappen omdat ze een dag heeft verzuimd. Jarenlang werd extra kennis en cursus niet geaccepteerd als het niet paste in het "beleid". Onze "boss" Ranjeeta voert een waar schrikbewind waarover het laatste woord nog niet is gesproken .

Intussen kregen de studenten veel informatie en diegenen die een laptop hadden deelden die studentelijk met de anderen om iedere avond informatie te zoeken en een pp te maken voor de daaropvolgende dag.

Het ziekenhuis heeft via de Stichting sinds een jaar internet en alhoewel niet betrouwbaar, werkt het wel!

Ook kregen ze twee dorpsopdrachten. Voorlichting geven met een toneelspel en een poppenspel over de baarmoederverzakking en incontinentie en het belang van oefenen en voorschriften en operatie. Het spel trok vele (vrouwelijke) toeschouwers en een van de groepen had zelfs een soortement loopmicrofoon geregeld. Deze moest dan wel van persoon naar persoon worden doorgegeven

zodat de "acteurs" over elkaars voeten vielen en het hele verhaal nogal hilarisch uitpakte. Het mocht de pret niet drukken, iedere Nepalese vrouw herkende wat er gezegd werd!

De operaties die moesten worden bijgewoond werden uitgebreid besproken en als zeer positief ervaren. Ze hadden wel een college operatie technieken gehad en dank zij Joriks demonstratiemateriaal ook aanschouwelijk gezien. Ook konden ze Savanna vragen stellen.

De enige die flauwviel was onze medewerker Sunita die oververmoeid van de vele taken de warmte in de operatiekamer niet meer aankon.

Het college voorbehoedsmiddelen en sexueel overdraagbare aandoeningen was een echte eye opener. Geen van de studenten (13 pers en allen boven 23 jaar) had ooit een condoom gezien. Geen van de meisjes een tampon en wisten dan ook niet hoe daarmee om te gaan.

De cursus was een groot succes! Inmiddels hebben wij van de KUSM gehoord dat deze cursus is aanvaard voor komend jaar opnieuw als verplichte leerstof in het curriculum wordt gezet.

Wij danken in bijzonder Will Bonneveld en haar Praktijk die financieel heeft mogelijk gemaakt dat deze cursus werd ontwikkeld. Prof. Rob de Bie voor zijn hulp science internet toegankelijk te maken voor de 4^e jaars Bachelors. Brigitte Ueberbach voor de controle van de Engelse taal en alle anderen die actief meehelpen en denken om de fysiotherapie in Nepal gestalte te geven.

NIEUWSBRIEF

Prachtig initiatief van de ZUMBA meiden!

Op 18 augustus 2013 werd door de Zumba meiden en een aantal vrijwilligers een braderie georganiseerd in "de Luibe" op oud Caberg in Maastricht.

Het weer was slecht, de opkomst dan ook niet zo groot, maar deze middag leidde tot een opbrengst van 900 euro waarmee de eerste vijf vrouwen op de lijst toegang kregen tot de operatieve ingreep. Vrouwen in beweging voor vrouwen. Een mooi gebaar!

Finie en Frans /Simone en vriendin/neefjes Mulders/Ilja en Ine: bedankt!

Wij hebben de geopereerde zes vrouwen verteld dat hun operatie mogelijk is gemaakt door de belangeloze inzet van bovenstaande vrouwen uit Europa.

SN	Name of Pa	Age	Adress	Diagnosis	surgical pla	Date of sur
1	Shantamay	67	Manbu 4 G	Total uterin	Histerector	Nov 21st
2	Sita Taman	48	Tanahucho	Cystocele a	Anterior po	Nov 21st
3	Bishnumay	64	Besishahar	Big Cystoce	Anterior po	Nov 21st
4	Sarswati Ra	50	Chandistha	Cystocele a	Anterior posterior repa	
5	Goma Thap	62	Gaushahar	Total uterin	Histerector	Nov 22nd
6	Sabita Regr	28	Besishahar	2nd degree	Posterior repair if no in	

NIEUWSBRIEF

Even voostellen: Sunita Devi Luitel

As being Nepali women, I can feel and understand the situation of Nepalese women better. I worked as a assistant doctors in two different hospitals from 1998 to 2004 where I met many women with uterine prolapsed and incontinence problem.

They were misbehaved by their husband, own family and society for their problem. They were living with these problems for many years with no hope. I was touched by their situation. I treated some of them with ring passerries. Some of them I referred for surgery. As surgery were expensive most of them going back to their home without treatment with hopelessness. I felt very badly about it.

I met Mariet Mulders 13 years back in Amp Pipal Hospital for the first time. At that time she was supporting to the hospital in different areas. She invited me to join voluntarily in the free women health camp in Nov 2011 in Lamjung Hospital when I was a nursing student. Actually I had a great desire to help the Nepalese women but I had no idea about how and where to start. I am very thankful to Mariet Mulders who provided me the platform for my desire. I was inspired to see their service and passionate care for the Nepalese women. I felt a great pleasure and proud to be involved in the care and cure program of the NGO Vrienden van Amp Pipal. Besides helping the Nepalese women I got a chance to learn so many new things and skills for my own carrier. Mariet and her team trusted me helped me to gain my confidence.

I was so happy to see many women turning to the hospital and seeking for help. It was a great joy to see a big smile in their face after treatment. It really increased my desire to serve these women. I also got an opportunity to be involved in the outreach camps. It was interesting to work with community people. Mariet again invited me in Nov 2012 for the surgery camp and outreach camps. She also gave me an opportunity to train people on women health.

I was so excited when Mariet offered me a job as a screener and trainer in the NGO as a Nepali staffs in Apr 2013. It is very interesting to work with the team for prevention and cure. I am very excited to work for the Nepalese women. Since I joined the NGO, I have been actively involved in trainings, screening, conducting outreach camps and assisting in surgeries. I would like to reach to the unreached (medical services) area and help more women. Together in team we can certainly make difference in the Women's health situation of Nepal.

So far we have conducted many screenings camps in very remote part of the country and four gynecological surgery camps where many women were operated and trained many people including women, female teachers, physiotherapy students, nursing students and female community health volunteers. We focused mainly on prevention and treatment of uterus prolapse. We got positive feedbacks from our participants. I think both prevention and cure program are equally important in this scenario. We should take both the program hand by hand and think about making it sustainable, effective and accessible in coming days.

Working as screener and trainer I feel proud of myself and very happy to be the part of NGO. I would like see big smile in the face of Nepalese women instead of tears. Together let's make difference in their health situation. I strongly believe that our small effort can bring great change in the life of Nepalese women.

Sunita Devi Luitel, Screener and trainer

Rejina Giri, Physiotherapist/ Trainer

NIEUWSBRIEF

VERTALING:

Sunita devi Luitel , verpleegkundige/verloskundige/operatieassistente.

Omdat ik een Nepalese vrouw ben, kan ik de situatie van de Nepalese vrouw beter begrijpen. Ik werkte als twee verschillende ziekenhuizen als dokters assistente van 1998-2004 en trof daar veel vrouwen met baarmoederprolaps en incontinentie problemen. Door hun probleem werden zij slecht behandeld door hun echtgenoten, familie en de omgeving . Zij leefden al vele jaren met dit probleem zonder de hoop op verandering. Ik was geraakt door hun situatie. Ik behandelde sommigen met pessaria. Enkelen adviseerde ik een operatie. Omdat operatie duur is gingen de meesten zonder enige hoop op toekomst terug naar hun huizen zonder behandeling. Daarover voelde ik me erg slecht.

Ik trof Mariet 13 jaar geleden in Amp Pital voor het eerst. Op dat moment ondersteunde zij het ziekenhuis op verschillende fronten. Zij vroeg mij als vrijwilliger in het vrije kamp in 2011 Ik was toen Bachelor verpleegkundige student. Ik had een grote wens de Nepalese vrouw te helpen maar wist niet hoe, ik ben Mariet dankbaar omdat ze mij de basis heeft gegeven waarop ik mijn wens kon bouwen .Het inspireerde me door naar het werk van de Stichting te kijken en te zien hoe hun passie en zorg was voor de vrouw Ik voelde me trots dat ik mee mocht werken aan het project Cure en Care.

Naast helpen leerde ik ook vele nieuwe dingen voor mijn eigen carrière.

Mariet vertrouwde me en haar team gaf mij zelfvertrouwen. Ik was blij te zien dat er zoveel vrouwen om hulp kwamen. Ik zag hoe ze een brede lach op hun gezicht hadden na de ingreep. Ik kreeg de kans om mee te gaan naar de kampen in verre afgelegen en onderontwikkelde streken..Ik wilde ook graag werken in de verafgelegen dorpen.

Ik was erg opgewonden toen Mariet mij een baan aanbood in de Stichting als trainer en onderzoeker van het vrouwen programma in 2013. Het is erg opwindend te werken in de voorlichting en preventie sector. Sinds ik voor de stichting werk ben ik actief betrokken bij de voorlichting/preventie en chirurgische assistentie.

Ik wil graag nog meer doen! Als team maken wij een fundamenteel verschil in de vrouwen gezondheidssituatie in Nepal. We hebben al vele kampen georganiseerd in de verre en onderontwikkelde streken van Nepal. We hadden vier chirurgische kampen en we hebben ook al vele mensen training in kennis van de vrouw gegeven, zoals vrouwen, fysio's, onderwijzers, verpleegkundige studenten en gezondheidswerkers. Ik ben er trots op dat ik een baan bij de stichting heb als trainer. Graag wil ik een lach zien op het gezicht van de Nepalese vrouw i.p.v. tranen.

Laten we samen een verschil maken in hun gezondheidssituatie.

Ik ben ervan overtuigd dat onze kleine bijdrage een groot verschil maakt in het leven van de Nepalese vrouw.

Sunita Devi Luitel. Trainer van de Stichting

NIEUWSBRIEF

De hoogtepunten van 2013

- Installatie en in werkingstelling van zonne energie systeem in ziekenhuis Besisahar
- Connectie van ziekenhuis tot internet(direct controle op solarpanelsysteem)
- Opening van een (kleine) bloedbank
- 2000 vrouwen gescreend en doorverwezen indien nodig.
- Nepalese anesthesist assistent aangenomen.
- Consultatiecontact punt geopend en bemand
- Vaste Nepalese consultatie verpleegkundige afgestudeerd en aangenomen.
- Bachelor physiotherapy naar Afstudeerjaar(13 studenten)
- Begin gemaakt met skills lab voor fysiotherapie opleiding
- Begin gemaakt met chirurgische lijst(rest in jan 2014)
- Continue chirurgie voor vrouwen in Lamjung district(vaste arts)
- Tweede docent voorlichting aangenomen en opgeleid.
- 5 voorlichtingskampen gehouden in afgelegen gebieden.
- 3 Nepalese artsen (vrijwilligers)
- 5 verpleegkundigen (vrijwilligers)

Dit alles ondersteund door gelden van de Stichting om vervoer, huisvesting en medicijnen mogelijk te maken.

Drie keer pech is scheepsrecht

Veel reizen onder moeilijke omstandigheden is het gevolg van een landwijd in toenemende mate populair en bekend voorlichting/screening en opleidingsprogramma!

De "most dangerous roads of the world " zijn ons ondertussen niet vreemd. Normaal gesproken zit het gevaarlijke voornamelijk in onbegaanbare wegen, langs diepe ravijnen of in de hitte van de Terai (platteland langs India) .

Dit jaar echter startten we het traject naar Lamjung terwijl geen verkeer was toegestaan door de Maoïsten(rebellen). Restte ons niets anders dan met grote rode kruisen,een speciale nummerplaat en opschriften als>Medical team> onder militaire escorte op weg te gaan.

De escorte reed de toegestane wagens in convooi met een snelheid die niet gebruikelijk is op de vreselijke snel-weg (weg is weg). Na 4 uur rijden hadden wij rokende koppelingenplaten en een chauffeur die geen meter meer kon/of wilde rijden. Achtergebleven langs de weg (zonder escorte) was raad duur. Met de rivier aan onze rechterzijde diep in het dal en de Himalaya links was de mogelijkheid van scherpschutters wel uit te sluiten, maar toch. We hadden twee kinderen en 6 volwassenen bij ons.

Uiteindelijk kwam convooi twee .We blokkeerden de weg ...De chauffeur was niet blij. De Oekrainers in de bus bereid om ons hele zootje naar een veiliger plek te brengen. In de volle bus propten we nog 6 volwassenen,

NIEUWSBRIEF

2 kinderen en alle bagage voor Lamjung.

Een nieuwe bus werd regegeld en zo kwamen met enige (6 uur) vertraging toch nog veilig op de plek!

De tweede reis ging dit maal naar Aruchour. Een makkie want een van onze LION's leden reed mee met een bijna nieuwe 4 wheel drive. Die bleek echter niet voor ons maar voor de journalisten en de tv mensen die meereden om ons werk te filmen. De gynaecologe werd in onze gammele jeep gedumpt die werd bestuurd door de bankman Rajendra, die in het dagelijks leven al niet zo'n best chauffeur nu met doodsverachting de 4 wheel langs de dieptes voerde. Daar de wegen niet bepaald geplaveid zijn en nogal wiebelen, hadden wij in no time een spugend kind en een penetrante lucht in onze wagen.

De weg zelf was nog te doen. We hoefden maar een maal duwen en de kwaliteit van de bodem konden we controleren door een gat in de vloer. De derde keer was andere koek..."most dangerous roads" konden we het niet noemen want er WAS geen road. Een geshuffeld pad langs de bergwand in diepe zand was alles wat we hadden. tel daarbij de tien mensen in de jeep

voor 5 en de hoeveelheid medicijnen ,bagage en voedsel voor een gebied dat vrijwel niet bereikbaar is ,zorgde ook niet voor stabiliteit. Bijna op de plek (2480 meter) slipte de chauffeur in het natte zand bij een waterval en met een wiel in de afgrond probeerde hij de jeep los te krijgen door gas te geven, veel gas! Het resultaat was er dan ook naar. De jeep ploegde met de overige drie wielen vast in de prut en steeds gevaarlijker schuivend besloten we uit te stappen en verder te lopen. Vanuit het dorp stuurden we hulptroepen om de jeep te redden. In de nacht groeven de dorpsgenoten en sliepen wij een godenslaap op planken boven de ruftende os.

Gered voor de derde maal in één reis met dien verstande dat de volgende morgen bleek dat onze chauffeur het hazenpad (veiliger zonder pasagiers) had gekozen en wij arme zielen veroordeeld waren tot de terugkeer met de 8 wheel drive once a week bus. Gelukkig hadden we maar 6 tassen en dozen bij ons en duurde de tocht slechts 6 uur tot Ghorka... En dan maar uitleggen aan de Nepalese medewerkers dat je een Volvo rijdt met een koffiehoudertje in het voorpaneel, en dat je dat nog gebruiken kan ook.

NIEUWSBRIEF

Anbi (Algemeen nut beogende instelling) Nieuwe richtlijnen

Iedere Stichting heeft vanaf januari 2014 de plicht om de volgende gegevens te verstrekken Web/bestuur/doelstelling/financieel jaarverslag/jaarplan/fiscaal nummer. Daarmee worden de gegevens van een Stichting transparant en weet een donor of de Stichting financieel betrouwbaar is!

Gegevens van onze Stichting op de website www.vriendenvanamppipal.com onder het kopje ANBI!

Nieuws uit MUGU

Ons zorgekind van kerst 2012 heeft nu:

- Een chirurg
- Een vroedvrouw
- Een verpleegkundige
- Een basisarts
- Een gepoetst ziekenhuis
- Een equipment voor de operatiezaal (keizersnedes mogelijk)
- En een vast spreekuur voor alle patienten.

Wij hebben onze belofte aan de vrouwen van MUGU kunnen waarmaken.

BIJZONDERE GIFT

Christien en Kees Op 't Hof Smeets gaven 1250 Euro bij hun 40-jarig huwelijk om een extra salaris te realiseren voor de gynaecoloog in het Lamjung gebied en daarmee de service voor vrouwen veilig te stellen.

UITNODIGING HIGH TEA & GROTTENBEZOEK

Begin februari voor een beperkt aantal mensen een grottentocht (Jezuiten) met High Tea ten behoeve van de Stichting.

Belangstellenden s.v.p. melden via info@vriendenvanamppipal.com, twitter of facebook amppipal.com
Mobiel: 0654791111. Max 30 personen.